26e ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7051 16 ՄԱՐՏ 1969 ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 7 ՐԷՊ ԻՎ. ԷՎՎԷԼ. 1327 29 Mars 1909 26me année N. 7051

"ԱՐԵՒԵԼՔ"
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ, ԴԱՒԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Դ.օ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 85 Fr.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

آروولك
ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

10 PARAS

ԵՐԿՈՒ ՁԱԲԱԹ

ՈՒԻԶԱՆԴԻ ՔԱՂԶԱՆԴԻԻՆ

Ձիդ երկու չաթաթ ձեր համբաւաւոր խմբագրականէն մինչեւ այսօր, բայց ինչ ղուռւելի յայտնութիւններու, ինչ անողն ճկունութիւններու, ինչ պժգանքի երկու չաթաթներ...։

Ամբողջ երկու չաթաթուան «Բիւզանդիոն»ները ունիմ սեղանիս վրայ, որքան որ կը մխրճուիմ անոնց մէջ նոյնքան պժգանք կը զգամ, որովհետեւ այն տող կրնամ գտնել ամէն բան բացի անկեղծութենէ, ամէն բան որ դէպի դրամապաշտութիւն կը տանի։

Այս միեւնոյն մեղադրանքներէն ըմպ՛ւ անբաժին չեն Գալտ Թերթերէն ոմանք, բայց ես կը մասնաւորեմ խօսքս Բիւզանդիոնին, որովհետեւ ան առիթը տուաւ ու ան արդէն մեծագոյն բաժինն ունի Թուքի արժանանալու իրաւունքին։

Դուք Պրն. Քէչեան, ձեր համբաւաւոր խմբագրականով պահանջեցիք որ մենք միամտօրէն համզուինք թէ՝ երկրին երաչտութիւնն ու սովն ու աղտութիւնը, Ամերիկայի ու Եգիպտոսի դրամական ազդեսը առաջացուցին անօթութենէ մեռնողները։ Դո՛ւք կը կեղծէ՛ք, պարո՛ն, որովհետեւ վատո գիտէք թէ՝ Թուքքիայի երկինքը նոյն անձրեւաբեր ամպերը և Թուքքիայի հողը նոյն արգասաբերութիւնը ունէր, թէ՝ այդ խոր անկիւններուն մէջ անօթութենէ մեռնողներուն հետ Ամերիկայի և Եգիպտոսի դրամական ազդեսը դրեթէ բնա՛ւ առնչութիւն կամ կապ չունէր. սակայն որովհետեւ դուք կեղծիքի ու դրամի անորակելի խնկարկու մըն էք, և մենք կը պնդենք որ դուք չան մը ունէիք իրերը նենգաթիւրուած ներկայացնելու ա՛նկ իրերը իբր թէ մանրակրկիտ կերպով հետախուզողի ամբարտաւանութիւնով։ Ու չէիք ուզեր բնա՛ւ փնտռել բո՛ւն պատճառը սովամահութեան, որովհետեւ ասիկա ձեր չահին կրնար վնասել, որովհետեւ այն ատեն պարտաւորած պիտի ըլլայիք ընելու քաներ, որոնք քննադատականներ պիտի ըլլային Հիւսէյին Հիւմի փաչային և անոր պատկանած, պաշտպանած կուսակցութեան։ Չէ՞ որ ասիկա ձեր չահին ու գործին չէր գար և դուք որ Վեամիզ վայան այնքան դովեցիք երէկ, այսօր պէտք էր քարկոծէիք զայն տիրող վարչակարգութեան ախորժելի ըլլալու համար։

Եւ դուք ճշմարտութիւնները ուրանալով չզոհացաք, դո՛ւք անօթիներու, սովալլուկներու ծիւերէն չսթռռացիք ու տիրող ուժին պաշտպանեալը ըլլալու յոխորտանքով—մեղի դէմ ալ դատ չբացա՛ք—այնչափ առաջ գացիք որ օկսաք նոյնիսկ արհամարհել Օճաղիոնութիւնն ու անոր գործիքները։

«Իբր թէ այդ խաղալիկները ուրիշներու քով չի գտնուիր...» Հէ՛, պարո՛ն Քէչեան... Լա՛ւ, բայց այդ ո՛րքան ամբարտաւանութիւն, երբէ՞ն ի վեր այդ քաղաքակրթութիւնը ձեր կուրծքին տակ, արդեօք անկե՛ղծօրէն անոնց առաջացուցած վնասներէն ցաւատանջ՝ դուք կ՛ուզէք որ վերջնական անոնք, թէ՝ անոնց անուններն ամբաւ ձեզի ջղագրգիռ կուտայ, բայց եթէ քա՛զ էք, բայց եթէ անկեղծ էք ի՛նչ պատճառ այնքան վախնալու, դուք որ բնա՛ւ չէք կրնար հաւատացնել թէ ձեր քաակէն զատ ուրիշ մը կը մտածէք։ Ես ինչո՞ւ կը խելագարիք, մի՛ վախնար, եթէ երկիրը պէտք չունի այդ միլիոններուն, այդ «խաղալիկ»ներուն, ա՛նոնք արդէն ինքնաբերաբար կը չքանան։

«Եւ ասիկա կը գրուի Պոլսոյ մէջ իսկ, չնորհիւ Օսմ. Ազատութեան, Լայլն.» Ին գրէք դուք ձեր դատակնիքը եղող խմբագրականին մէջ այն ցաւոտ չեշտով որ կրնայ Թարգմանուիլ, «Ա՛խ, ինչո՞ւ Աղատութիւն ըլլար որ սա իւլէղները իրենց ցաւերն ու իրաւունքները աղաղակէին...» Այո՛, պարո՛ն, դուք կը հաւատամ որ կը փափաքէիք լսօրէն տեսնել այդ օրը, ո՛րովհետեւ այդ վիճակին մէջ ո՛չ մէկը պիտի կրնար ձեզ քննադատել, ամէնն ալ ձեզ պիտի խնկարկէին, որովհետեւ դուք ձեզի զօրավիգ պիտի ունենայիք լռեցնող, պատժող ուժ մը։

Անգամ մըն ալ կարդացէք ձեր դատակնիք-խմբագրականը, որի վերջաւորութիւնը ծաղրանքի սլաք մը ունի, աղտոտ ծաղրանքի սուր մը ունի յեղափոխական հպարտ կուրծքին... «Ինչո՞ւ, ո՛հ ինչո՞ւ... բաժանումի այս նոր կսկիծը։»

Կը ծաղրէք անանկ չէ՞, այն յեղափոխականները, որոնց առջեւ երկու օր վերջը կը քծնիք ու այնքան վար կ՛իջնէք որ կ՛առաջարկէք կաղամուած «Պատուոյ առեան»ին մէջ անդամ տեղնել Սկիւտարի և Մուրատ...։

Ձեզ բնա՛ւ չպիտի քննադատէինք, կամ մինակ գաղափարի սխոյական պիտի նկատէինք,—և դուք ազատ էք ձեր գաղափարներուն մէջ — եթէ հոգիի այնքան ստորնութիւն չցուցադրէիք. եթէ դուք նոյն իսկ երբ ուրիշներու կողմէ առաջարկուած ծրագիրներ կը տեսնէիք որ ձեր ուզածէն աւելի ընդարձակ էին, ինչպէս արդէն գրեր էք, կրնաք ըսել որ Մօսկին մէջ անուղղամտօրէն գրուեցաւ, բայց ինչ որ կը պահանջենք, այն է որ պէտք է այն ատեն Արեւելքի անօրէնութիւնը՝ Պ. Զարեհ Եուսուֆեան խզմտօրէն ըսէ իր գիտցածները։

Մենք հետաքննած և գտած ենք որ ձեր այդ վարձկան յօդուածին մերժուելն է որ պատճառ դարձած է Արեւելքի խափանուելին, ոչ թէ այն որ Արեւելքի քանի մը օրերու չհրատարակուիլը ըմբռնուելու թարգմանուեցաւ կառավարութենէն և պատժուեցաւ ան, ինչպէս կ՛ուզէք հաւատացնել։

Անհասկնալի է ասիկա, պարո՛ն Քէչեան, անոր համար որ այն կառավարութիւնը որ թերթը իբր ըմբռնած նկատելով կը խափանէ, մենք փորձով կրնանք ապացուցանել որ այդ կառավարութիւնը այդ ըմբռնած թերթի, հետեւաբար ըմբռնած հրատարակիչները պէտք էր կախէր. իսկ այդ տեսակ պարագայ մը չէք յիշեր դուք։

Ուրեմն արդարացուցէք ինքզինքնիդ, պարո՛ն Քէչեան, դուք որ այնքան անմաքուր, լուսապայծառօրէն մաքուր երեւնալ կը ճարպարուրիք։

Ցետոյ ինչ ծիծաղելի պատճառաբանութիւն, զոր կ՛ընէք Բիւզանդիոնի արձակուեցան ատացումի մասին։

Աբդիւլ արտասահման գաղթողներու չարքին մէջ Քէչեանի չափ ժամէն տեսնող, ձեզի չափ ղգայուն ու կարող մէկը չկա՛ր որ կառավարութիւնը զայն չարգիլեց, իսկ ձեզի «արտասահման կ՛անցնիս»ի սպառնալիքէն վախնալով արձակեց Բիւզանդիոնը հրատարակել — երանի՛ թէ հրատարակուած չըլլար, է՛հ, սակայն մ՛ի գիտէ ի՛նչեր կարելի չէր սպասել ձենէ երբ արտասահման անցնէիք։

Է՛հ, կարելի է, այո՛, կարելի է հաւատալ թէ՝ ձեզի պէս ազգասէրի մը, որի սիրտը այնքան պրած է, արտաքսումովը կառավարութիւնը իր գլուխին կրնար փորձանք մը ստեղծել, քանի որ դուք նոյնիսկ 30 ռսկիով իսկ նպաստ ըրած էք ազգէն։

Բայց ինչո՛ւ կը մոռնաք յիշելու, պարո՛ն Քէչեան, թէ դուք այդ Հայկական դժբախտութիւնները այնքան չարաչահագործեցիք, թէ դուք ալ նպաստաւորուեցաք արկածներու ի նպաստ հանգանակուած դրամէն չնորհիւ Վանքեան և պիկիպոսին, չնորհիւ Պայպէ Հաուղի, չնորհիւ կաթոլիկներու Աղարեան կաթողիկոսին։

Ինչո՛ւ չէք յիշեր ասոնք, և ձեր 30 ռսկին կը յեղեղէք չարունակ, լա՛ւ, Ծաղիկ-Կավռօսը ձեզի կը փոխարինէ իր բացած հանգանակութիւններով։

Իսկ երբ դուք Բիւզանդիոնի դադարումները մէջտեղ կը նետէք, ապացուցանելու համար որ դուք և ձեր թերթը կանոնաւորութեան հաճելի չէիք, և թէ դուք ձեր անկաշառ ոգիին զոհն էք, մենք երկու բառով ձեր յիշողութիւնը կը թարմացնենք ու Բիւզանդիոնի վերջին դադարումին հետ կը յիշեցնենք նաեւ կիւլպէնկեանի անունը, որի մոտացութիւնը ապերախտութիւն մը պիտի ըլլար ձեր կողմէն։

Դրամի համար ամէն սրբութիւններ ոտնակոխելու ատակ ձեր հոգին ծանօթ է հանրութեան, պարո՛ն Քէչեան, և իբր նոթագոյն արարք, Պալեան եպս.ի ձեր հին, անկարեւոր և անգործածելի թերթերուն վաճառքը յիշեցէք, ու մի՛ ճղակտորիք հանրութեան միամտութիւնը չարաչահագործել։

* * *

Սակայն քանի որ Իզմիրլեան Սրբազան ինք իր յայտարարութիւնով գիտէ որոշապէս դատապրութեան մը աղտոտ մասնակիցները, մենք կոչ կ՛ընենք իրեն, որպէսզի անվերապահօրէն յայտնէ ամուսնը, մենք նոյնպէս Իզմիրլեանի չպիտի ներենք այս լռութիւնը, քանի որ այս լռութիւնով քաղաքերած ու պաշտպանուած մութ հոգիներ տակաւին ինքզինքնին իբր մաքուր մարդեր ներկայացընելով պիտի խաբեն հասարակութիւնը։

Մենք տակաւին չարունակուող չահագործութիւններուն պատասխանատու պիտի գտնենք Իզմիրլեանը, որ ինքն ալ իր կարգին կը ներէ անոնց ու կը Թոլատրէ չարունակել տալ աղտոտութիւններ։

Ոչքան ալ որ ուրիշներ գոհ ըլլալ Թուին այս անպիտանութիւններու պատկումով, մենք տակաւին կը պահանջենք որ մութ գործերու սեւ հեղինակները քօղաթերկուին ու պատիժներու զարհուրելիին ենթարկուին։ Մանաւանդ որ անոնք ինքզինքնուն ղեկավարի յանկինութիւններ կուտան։

Մենք կ՛արծարծենք ասս խնդիրը, Թէև

(*) Մեզ իմաց կը տրուի Թէ Բիւզանդիոնի չնորհիւ 100-120 ռսկի հատուցում առած է իր կողոպտուած տունին համար 1896ին, մինչ միւս խեղճ կողոպտուած Հայգիւղցիք մէկ փարա չեն առած։ (Ծ. Խ.)

ամենեւին ոտնատակ կենսագրութիւնն իր մեծատարին, չատ չահեկան անցքերով, մանրամասնութիւններով և հոգեբանական պարագաներով, որ կը պատկերին մեր 18րդ դարու պատերազմն անձնադրութիւններն և առաջնորդող պատմութիւնն, Շնորհալի, Երեմիա Չէլէպիի, Տ. Կոմիտասի տաղերգութեանց նմանող ոճով մը՝ բաւական մաքուր հայկաբանութեամբ և զերծ ժամանակին տափակ խորթութիւններէն։

Ահաւասիկ դոյզն ճաշակ մը.

Ո՛վ անիչխան անտէր աղգի,
Եղա՛ւ ի սպառ ամբոխ ցեղի,
Երբ խռովութիւն նորան խրմբի,
Ընդ անուսման համաձայնի։
Ափսո՛ս քրտանց ծըգանց մեծի
Աքանչելանց Լուսաւորչի,
Եւ քաջ սուրբ հարց մեր ուսմամ սեռի
Հետեւողաց նորան չաղի։ (էջ 30)

Եւ այս պատմական «Երգերգութեան» ձեռագիրը ձեռք ձգած է Հեղինակը Օրթագիւղի Անատանեանց վանքին մատենադարանէն, որ տարիներ առաջ ես ալ արագ աչքէ մը անցուցած եմ՝ չնորհիւ Թոլատուութեան վանահայր Հ. Մխիթարեանի և մասնաւոպէս վարդապետին։ Տեսած եմ հոն չատ չահեկան ձեռագիրներ, կաթողիկոսական հին կոնդակներ ու հին դրամներու հաւաքածոյ մը, որ առնաւարակ կերպաս վկայութիւն բերել մերվերջին դարու սորուկ պատմութեան։

Այս ձեռագիրին վրայ է որ գլխաւորապէս կը հիւսէ Հ. Գալէմքեար իր գործին ցանցը, խառնելով անոր պատչած վկայագրութեամբ և անոնք հին նամակներով՝ ժամանակակից անձանց կրօն. ու պաչտօնական խնդրոց. անոնց տեսը պարագաներուն և գլխաւորապէս նորաչխատ կաթոլիկութեան մեծ ու կարեւոր գիծերն ու տատերները, պարզ բայց գիտուն և հաւատարիմ ոճով ու աչխատասիրով մը որ չունի Թէպէտ Հ. Բարգէն Գիւլէսէրի զարդարուն երանգն և ազատ փիլիսոփայ խորհրդածութիւնները, այլ կ՛առերէ միչտ կշռեալ հետեւողականութիւնն՝ երկիւղածօրէն միտած կաթողիկոսական ու բարեպաչտական միտքով կը յատկանչուէին այդ ժամանակին Հռոմի յարող մեր եկեղեցական ու աչխարհական ամիրայ պետերուն մէկ մասը։

Ծագումով Ակնէն ու ծնունդով կ. Պոլիսէն էր Սարգիս արքեպիսկոպոս Սաքաֆեան. իր չահախոհութեան՝ Հ. Միքայէլ Զամչեանի պէս՝ նախ կ՛աչակերտի ասկերչութեան, բայց իր ճաչակին անյարմար գալով այդ արհեստը՝ կը մտնէ Կոլոս Ծովն. խմբասեր Պատրիարքին հիմնարկած դպրոցը, ուր երեք դասակցութեամբ Նալեան Ցակոբ՝ քիչ առնէնչն իր ուչիմութեամբ կը գերազանցէ իր դասակիցները և 23 տարեկան կը ձեռնադրուի կիսաարկաւագ և ապա աւագ սարկաւագ. երեք տարիէն կը ձեռնադրուի կուսակրօն քահանայ՝ մանաւանդ պէս աստուածաբանական ուսումնասիրութեանց և քարոզչութեան հետամտելով։ Քիչ առնէնչն Կ. Պոլիսի մէջ կը հանէ մեծ անուն իբրեւ քարոզիչ՝ այնչափ որ նչանաւոր կոլոս Պատրիարք անգամ՝ իր գաղտնի պատճառով անձամբ քարոզելու մէջտեղ չունենալուն՝ իր տեղը քարոզիչ կը կարգէ Սարգիս վարդապետը։ Կեսարացիք՝ որ այն առեն հզօր էին ի Կ. Պոլիս, ասիւմամբ կը խնդրեն զինքն իրենց քաղաքին Առաջնորդ և յետ չատ դիմումներու՝ վերջապէս կը յաջողին 1731ին կեսարիա տանիլ զինքը մեծ հանդիսիւ։ Ցակոբ Նալեանի հետ։ կեսարիոյ մէջ սիրելի ըրաչ ինքզինքն ու Մ. Կարապետի վանքին պարտքերը վճարելէն ետք՝ անցաւ Կ. Պոլիս՝ էչմիածին երթալով և պիսկոպոսանալու։ 1734ին հասաւ էչմիածին կրնացի Աբրահամ վրդ.ի հետ, և հոն Մչեցի Աբրահամ կաթողիկոսի վախճանը վրայ հասնելով՝ Սարգիս վարդապետ Սիւնհոդականաց ընտրելի ներկայացուց Կրետացին, որ կաթողիկոս օծուեցաւ 1734։ Ցաջորդ օրն ալ՝ փոխադարձութեամբ մը՝ Աբրահամ նորընծայ կաթողիկոսն օծեց Սարգիսն Արքեպիսկոպոս և անունն անծամբ դրաւ Շնորհալի։ Նչանակելի է գիրքին այտեղը Աբրահամ կաթողիկոսի հետաքրքրական կնիքը, որ հին ասորական ու հայկական խորհրդաւորութիւն մը ունի և Աբրահամ կաթողիկոսի կոնդակին քնագիրը բաւական չգեղ գրաբառով մը։

Սիւնհետեւ է որ Սարգիս արքեպիսկոպոս յայտնապէս յարած կ՛երեւի կաթոլիկութեան, որոյ հետեւողը կը կոչուէին այն ատեն «հետեւալք, ծայրք, հերձուածողք, ախթարմայք, կաթոլիկք, ֆռանդ» և։։

Արդէն Կոլոսի եկեղեցական ներհունը դպրոցին մէջ սերմ ձգած էր կաթոլիկ վարդապետութիւնը՝ չգիտենք ինչ նախապատճառներով, և ինք Կոլոս Թարգմանել կուտար լատին եկեղեցւոյ նչանաւոր եկեղեցականաց մանուածք. Քիսուսեանց գործերն՝ իր քաչ Թարգման Աբրահամեան Դուկաս մեծ վարդապետին, որ 18րդ դարու Ցովհ. Տէրոյենցն էր ու աչակերտ Հռոմի Հաւատոյ տարածման Ընդհանուր Դպրանոցին։ Այս Դուկաս վրդ. Թարգմանած է 19 կտոր մեծ ու փոքր գիրքեր՝ գլխաւորապէս այդ կաթոլիկ ոգիով, բայց յայտի չէ եղած ցարդ այդ լեզուագէտ վարդապետին կաթոլիկ ըլլալը կամ չըլլալը։

Թերեւս խմասասէր անխորական մըն էր։ Իր գրաքարը չատ մօտ է Այաչատուր կարինեցիին ու Մխիթար Սբրաչոր պղնձի դրաքարին, ուր կա՛յ քերականութիւն հայկաբանութեան, բայց կը պակսի ճաչակ, ներդաչնակութիւն և ոսկի պարզ ոգի մը միապաղաղ, որ դրոչին է դիտութեան։ Իրեն յատկորոչած է Պաղտասար դպիր՝ որ Ցուդա լեզուն և հոգին աւելի ազատ և հարազատ է, թէպէտ և ինք թերեւս ոչ քաղմամեամբ և լեզուագէտ Ղուկաս վարդապետի չափ. կը Թուի մեզի Թէ Ղուկաս կարդացած է աւելի հռոմէական վարդապետութեանց և ոճերու, իսկ Պաղտասարին աւելի Բիւզանդեան յատկանչին և հայկականին, ինչպէս իր յաղորդերուներնը՝ Սարգիս գպիր, Մելքիսեդեկ գպիր, Թագէոս և Գրիգոր Փեչտիմալեան և Գէորգ պատաւելի Ցովհաննէսեան, որոնց գրաբարը մանաւանդ աւելի պարզ մաքուր և տրամաբանական է։ Հ. Գր. Գալէմքեարեան չէ՛ ակնարկած այս դանազանութեանց, որ հաւանական է Էչմիածնէն ու Հռոմէն կամ Վենետիկէն ի՛առնչէն իրենց տարբեր ուղղութիւնները, վասն զի Վենետիկ ալ դեռ գտած չէր իր լեզուն կարգ մը անհարազատութիւններէ, մինչեւ որ եկաւ մեծ գլուխ վարդապետը, Հ. Վրդ.ն Ակիէրեան, առաչին Ոսկեդարեանը Մխիթարեանց, Թարգմանիչ Կովկինի փիլիսոփայութեան և Թեսաւրոսի։ Ղուկաս քաղմամեամբ վարդապետին ոճին ու լեզուին ճաչակ մը տալու համար՝ ի՛օրինակին գոս Սարգիս Արքեպիսկոպոսի տպագրած Նմանութեանց մեծահատոր գիրքին Ծաղկաքանչն մասնիկ մը.— «Ուղղաբեր և վայելչահասկ արաքս ի ընչ մարդկային հասակ՝ զարմանաքանչ հնարագործութեամբ հեղինակին հանուրց, զի ամենեւին օտար գտանիցիւր ի պատարեղինաց վիճակիչ, որոց ուրոյն է յերը գլխակորիլ ի խնդիր բուծանութեանց և հեչտասից»։ Արիստոտէլեան փիլիսոփայութեամբ և միչտ դարեան ու Ագռինական աստուածաբանութեամբ յօրինուած իսաստասիրութիւն մը՝ որուն յարմար լեզու մը պատչաճեցուցած է ինք և իր հետեւողը Սարգիսեան մեր արքեպիսկոպոսը։ Ժամանակին լատինակրօն քարոզիչները, որ խելամուտ ըլլալով հանդերձ Հայաստանեայց եկեղեցւոյ դաւանական ուղղափառութեան՝ իրենց պաչտօնին բնութեամբն իսկ չէին խղճեր ուղղափառացոյն քարոզելու իրենց Հռոմը մեր եկմիածնին հանդէպ, Փոքր Ասիայի մէջ իրենց ունեցորական պիտակ քարոզչութեամբն և գրուածներով (տե՛ս իրաւախոհ Ցովհ. Տէրոյենցի. հատ Գ.) ոյժ կուտային, ո՛յժ անհարազատ, Ղուկաս վարդապետի նման գրիչներու դիտմամբ հռոմէականա գիրքեր Թարգմանելու։ այսպէս և Սարգիս արքեպիսկոպոսի նման դիւրաբերներն հրապուրելու։

ԽՍՉԵՒՆԱՐ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՊԱԼՔԱՆԵԱՆ ԽՆԴԻՐԸ

Պոնտոսի ու Հէրսէքի խնդրոյն նոր երեւոյթին առթիւ եղած լրագրական հրատարակութեանց մասին Բեղերպուրկի հեռագրական գործակալութիւնը հետեւեալը կ՛իմանայ իրազեկ աղբիւրէ.

«Սերպիոյ յայտարարութեան բանաձեւին համար Վիեննայի բանակցութեանց առթիւ գաղափար մը առած եկաւ Թէ Վիեննայի դաւիճը կրնայ ծանուցագիր մը ուղղել սէրպութեանց՝ անոնց բացարձակ հաւանութիւնը ուզելով՝ ընդելու Պերլինի դաչնադրութեան 25րդ յօդուածը, ապաստիւ Թուքքիոյ և Աւստրիոյ-Հունգարիոյ համաձայնութեան բոլոր գործողութիւնն, և Թէ այդ ծանուցագրին հետեւանքով սէրպութիւնները կրնային իրենց հաւանութիւնը յայտնել պատասխան-ծանուցագրերով։ Բեղերպուրկի դաւիճը, որպէս զի ձեռքէն եկածը ընէ Աւստրիոյ-Հունգարիոյ միջեւ պատերազմ մը արգիլելու և միւս կողմէ սէրպութեանց դիւրացնելու Վիեննայի հետ իրենց համաձայնութիւնը սերպիական յայտարարութեան բանաձեւին համար, ընդունեց կարգադրութեան այս վերջին եղանակը։»

—Պելկրատի մէջ ելած զրոյցի մը նայելով Անգլիա վերջնականապէս ձեռք առած է Պոնտոսի ու Հէրսէքի կլման խընդիրը, վասն զի Ռուսիա հրաժարած է այդ գործին մէջ վարիչի իր դերէն, քանի

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ Ա.

47 ու Դեկտ 14 Մարտ 1909

Ծրիվան մամուլ Ծամանակ Ծամանակ Ծամանակ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ

ՀԱՐԱՎԱՏԵՔ ՀԱՐԱՎ ՏԱՆ ՍՏՈՒԳԱԿԱՆ ԿԱՇԿԱՐԴ ԵՎ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՀԱՆԴԵՐՁ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

8 օրաթերթ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԿՈՄԿՈՒՍԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՍՀ ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱԹԵՐԹ

ԱՆԴՐԱՆԻԿ ՀԱՅԿԱԶՅԱՆ

ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱՅԻՆ ՀԱՄԱՐԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՀԱՇՎԱՌՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ

ՎԱՂՈՒՑ ՀԱՅ ԽԵԼՎԻՃԻՆ Է ՀԱՐԿ ՓՈԼՈՒՑ

La Mutuelle de France et des Colonies

ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ ՀԱՎԱՏԱՐԻՔ ՈՒ ՀԱՎԱՏՔ ՈՒՆԵՑԵՔ

Պահ մը չվարանիք ձեր վրայ ստացած գումարը 60 տրիմեմ վերադարձ

ԳՈՎԱԶԴԱՎՈՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Կեդր. Տնօրէնը Օ. ՓԱՓՈ

Տրիպարիսի եւ մեծագոյն արկղարը մէջ տարած

Տեղեկութիւն եւ պատուիրութիւն ստանալու համար դիմել Գ. Ալեքսանեանի, Ներսէսեան դպրոցի դիմաց, Գալաթիոյ Օրթա Գիւղը։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵՂԱԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՊԱՐՏԱՒՈՐ ՄԸ ԿԱՏԱՐԷ ԱՄԷՆ ՕՐ

Ընդհանուր ժողովի մը որոշմամբ, Վարչութիւնը կը հրաւիրէ բոլոր Ընկերները, որ Ուրբաթ, 30 Մարտ 1909ին, ժամը 2 1/2ին, Ընկերանոցի սրահը գումարուելիք Ընդհանուր Ժողովին ներկայ գտնուին։

Ընկերներ, որոնք չեն կրնար ներկայ գտնուիլ, կրնան իրենց ձայնը տալ գրաւոր կերպով։

Ընկերներ, որոնք ունին Ընկերանոցին պարտքեր, կը խնդրուին մարել զանոնք մինչեւ 30 Մարտ